

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 5. augusti 2021. aasta otsus C(2021)5963 final – mis on tehtud määruse (EÜ) nr 1049/2001 alusel ja millega jäeti rahuldamata hageja 6. mai 2021. aasta korduvtaotlus tutvuda täies ulatuses dokumendiga „Briefing for the EU RCF co-chair for the Regulatory Cooperation Forum meeting on 3-4 February 2020“ (Ares(2021)1264866) – ulatuses, milles rahuldamata jätmine põhineb määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandas taandes sätestatud keeldumisel, ja
- mõista komisjonilt välja kohtukulud, kaasa arvatud hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks komisjoni 5. augusti 2021. aasta otsuse C(2021)5963 final peale, millega keelduti lubamast hagejal tutvuda täies ulatuses dokumendiga, mis on seotud ELi ja Kanada laiaulatusliku majandus- ja kaubanduslepingu (CETA) regulatiivkoostöö foorumi (RCF) koosoleku ettevalmistamisega, esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide: määruse (EÜ) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti a kolmanda taande rikkumine, mis on tingitud õigusnormide väärast kohaldamisest
 - Eeldus, et rahvusvahelised suhted on selle sätte tähenduses kahjustatud põhjusel, et sisemiste strateegiliste kaalutluste avalikustamine võib ohustada lepingu rakendamisega seotud käimasoleva teabevahetuse edukat lõpuleviimist, on ekslik.
 - Eeldus, et see kahjustab rahvusvahelisi suhteid selle sätte tähenduses, kuna kasutatud teavet võivad kolmandad riigid kasutada ELi vastu, on ekslik.
 - Ekslik on ka rahvusvaheliste suhete kahjustamise eeldus selle sätte tähenduses põhjendusega, et vastasel juhul võib koostöö Kanadaga sattuda ohtu.
2. Teine väide: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 6 rikkumine, kuna vääralt otsustati avalikustada vaid osa kõnealusest dokumendist.
3. Kolmas väide: määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 7 rikkumine, kuna dokumendiga tutvumise keelule ei pandud ajalist piirangut.
4. Neljas väide: ELTL artikli 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c rikkumine.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

6. oktoobril 2021 esitatud hagi – Bloom versus parlament ja nõukogu

(Kohtuasi T-645/21)

(2021/C 481/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Bloom (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid C. Saynac ja L. Chovet-Ballester)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artiklite 256 ja 263 alusel osaliselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määrus (EL) 2021/1139, millega luuakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond ja muudetakse määrust (EL) 2017/1004 (ELT 2021, L 247, lk 1), eelkõige selle artiklid 17, 18 ja 19;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud kõrgetasemelise keskkonnakaitse ja kestliku arengu eesmärke. Hageja väidab, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määruse (EL) 2021/1139, millega luuakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond ja muudetakse määrust (EL) 2017/1004 (edaspidi „EMKVF määrus“), artiklitega 17, 18 ja 19 kehtestatakse uuesti merekeskkonnale kahjulikud toetused, eirates kõrgetasemelise keskkonnakaitse ja kestliku arengu eesmärke, mida on kinnitatud Euroopa õigusaktides.
2. Teine väide, et on rikutud ettevaatuspõhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet, mis on Euroopa õiguse üldpõhimõtted. Hageja väitel on EMKVF määruse artiklid 17, 18 ja 19 vastuolus ELTL artikli 191 lõikes 2 osutatud ettevaatuspõhimõttega. Peale selle on eelnimetatud artiklite õiguslikud tagajärjed vastuolus kalanduse valdkonnas kohaldatava ettevaatuspõhimõttega.
3. Kolmas väide, et on rikutud ÜRO 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni, 9. juuli 2004. aasta Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsiooni ning lepingute heas usus täitmise põhimõtet. Hageja väidab, et EMKVF määruse artiklid 17, 18 ja 19 on vastuolus eelnimetatud konventsioonides ette nähtud kohustustega, mis on seotud ülepüügi vastase võitlusega ning mereressursside kaitsega. Parlament ja nõukogu on vaidlustatud sätete vastuvõtmisega väidetavalt rikkunud lepingute heas usus täitmise põhimõtet.

1. oktoobril 2021 esitatud hagi – Sberbank Europe versus EKP

(Kohtuasi T-647/21)

(2021/C 481/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sberbank Europe AG (Viin, Austria) (esindaja: advokaat M. Fellner)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 2. augusti 2021. aasta otsus (¹);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja 12 väidet.

1. Esimene väide, et kostja rikkus kahekordse karistamise keelu põhimõtet, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 50 ja inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÖK“) artiklis 4.